

tinget. Men naar jeg ikke desto mindre, trods det, at Forslaget har sine Mangler, som det foreligger, kan være med dertil, naar vi komme saa vidt — jeg maa nok bemærke det allerede nu; det staar netop i Forbindelse med det at standse — ja tror jeg dog at kunne forsvare, uden at det derfor er en Demonstration, blot at stemme for Forslaget, saaledes som det kommer til at se ud efter Endringernes Betragtelse, forsvare at lade det gaa til Landstinget, idet vi — uheldigvis og sørgeligvis, som det er — have hørt, at der er saa megen Modstand mod Forslaget her i denne Sal og ikke mindst fra Højres Side og fra den højtærede Justitsministers Side. Vi kunne være trygge for — desværre siger jeg — at Forslaget kommer tilbage fra Landstinget, og saa kan der dog være Haab om nderligere at forbedre Forslaget. (Afbrydelse). Der er ærede Medlemmer, der sige, at de tro det ikke (Afbrydelse), fordi vi kunne ikke andet under den nuværende Forhold end stemme for det og sende det bort. Hvad skulle vi gøre, vi, der ønske Sagen fremmet? Der foreligger intet andet Endringsforslag, vi kunne stemme for, vi ere nødte til at tage det i den Skikkelse, som det faar ved Endringsforslagernes Betragtelse. Naar ærede Medlemmer med en vis Ironi sige, at vi saa det ikke tilbage igen, ja, da ere de ærede Medlemmer i en beklagelig Overensstemmelse med den ærede Justitsminister, der jo nu under den foregaaende Behandling udtalte, og saa med en vis Ironi, at han gad nok vide, om Landstinget vilde lade sig over denne Op-gave og bringe Forslaget videre frem. Jeg kommer til at tænke paa, om den højtærede Justitsminister tænker sig Landstinget gaa frem som f. Eks. over for Gendarmprovisoriet og de andre Provisorier. Maaste den højtærede Justitsminister forestille sig, at man vil henvise Sagen til det Udvalg, som behandler disse Udværster? Ja, jeg kan godt forstaa, at saa kunne vi ikke gøre os stort Haab om at se Forslaget tilbage heri dette Ting. Det skal jeg selvfølgelig lade staa hen. Jeg kan derfor kun stemme imod det Forslag, der nu er stillet til en Dagsorden, og som gaar ud paa at standse Behandlingen. Jeg stemmer imod det, fordi jeg anser dette Forslags Fremkomst nu i Lite Tine for i højeste Grad ubetimelig. Men naar det lader sig, at der er adskillige ærede Medlemmer, som med overordentlig Varme tale fra samme Synspunkt som jeg, vil jeg dog til den Side, hvortil disse ærede Medlemmer høre, rette en mild Vebredelse. I den første Samling efter sidste Valg blev dette

Forslag eller et Forslag om samme Emne — det er jo i alt væsentligt i Realiteten det Forslag, vi nu behandle — indbragt, og det er blevet indbragt Gang efter Gang, men først nu i sidste Samling umiddelbart før Valgene faar det aktuel Interesse, først nu synes dette Ting at bestæftige sig med det med en vis Varme — jeg siger synes. Jeg kunde altsaa have ønsket, at de Medlemmer, der tale saa varmt mod Dagsordenen, og som tale fra samme Synspunkt som jeg, havde arbejdet lige saa ihærdig fra først af; saa var den Dagsorden, der nu foreligger, ikke kommen paa tværs af vore Bestræbelser, som den nu synes at skulle gøre. Med disse Bemærkninger skal jeg saaledes have motiveret, hvorfor jeg stemmer imod Forslaget til en Dagsorden. Jeg vil endnu kun sige, at det ikke kan falde mig ind at staa frem paa nogen Talerstol eller i det hele taget ude i Landet og sige — det var jo det, det ærede Medlem for Ribe Amts 3dje Valgkrets (Bust) frygtede for eller ansaa for muligt — at det er de Folk, der nu stemme for Dagsordenen, som ville fremme Usædeligheden her i Landet. Det kunde ikke falde mig ind. Sagen kan fra deres Synspunkt være korrekt nok; naar de overhovedet ikke finde, at der kan komme noget ud af denne Sag, er det ærligt at kaste alt Skalkessjul over Bord og sige det rent ud. Men den anden ærede Side, som har ladet denne Sag saa at sige visne, skal ikke være saa forhippet paa at rejse ud i Landet og bekæmpe andre Medlemmer for deres Usædelighed, for deres Bestræbelser for at lade Usædeligheden florere.

Reth: Jeg agter kun ganske kortelig at sige, at jeg ikke vil stemme for den foreslaede Dagsorden. Jeg har ikke den allerminste Forventning om, at den højtærede Justitsminister vil tage i sin Haand at gøre noget Skridt sigtende til at affstæffe den legaliserede, offentlige Prostitution. Hans Udtalelser kan jeg ikke opfatte anderledes, end at de netop gaa ud paa det modsatte, at om han end kan erkende, at der kan være Mangler ved den nuværende System i saa Henseende, ved han dog ikke noget bedre at sætte i Stedet. Jeg forstaaer ikke ganske det ærede Medlem fra Ribe (Bust), naar han siger, at man ikke her i Tinget skulde kunne stemme for et Lovforslag, fordi Ministeren siger, at han ikke vil acceptere det. Det er en Betragtning, som jeg maa tilstaa, jeg slet ikke forstaaer og allerminst forstaaer hos det ærede Medlem fra Ribe, der dog, saa vidt jeg ved — ja, deri kan